هوش مصنوعي

طراحان:

مدرس: **دکتر فدایی و دکتر یعقوبزاده**

ژنتیک: سید پارسا حسینی نژاد، آرش رسولی، شایان شبیهی بازی: کیانوش عرشی، امیر فراهانی، طاها فخاریان

مهلت تحويل: 18 آذرماه 1401، ساعت 23:59

قسمتاول: ژنتیک

مقدمه

در این پروژه، با روشهایی که برگرفته از طبیعت و انتخاب طبیعی هستند، آشنا می شویم. در این روشها که به طور کلی الگوریتمهای ژنتیک نامیده می شوند، ایده هایی برای مدل سازی جفت گیری، جهش و انتخاب طبیعی به کار گرفته می شود. در این گونه الگوریتمها، ممکن است با انتخاب معیارهای ساده ی انتخاب طبیعی، نتایج مطلوب به دست نیاید و باید معیاری در نظر بگیریم که علاوه بر عملکرد فردی، به گوناگونی جمعیت نیز اهمیت دهد.

الگوریتمهای ژنتیک عموماً در مسئلههایی با فضای حالت بزرگ کاربرد دارند؛ این الگوریتمها این کار را با نمونه گرفتن از جمعیت و ترکیب و تغییر افراد و ارزیابی آنها انجام میدهند و سعی میکنند که نسل به نسل جوابها را بهبود دهند تا به جواب مورد نظر برسند.

در این پروژه با استفاده از الگوریتمهای ژنتیک، مسئلهی معادلهی برابری (Ep Equation Problem یا EP) را پیاده سازی کنیم.

توضيح پروژه

هدف از این پروژه آشنایی با الگوریتمهای ژنتیک در هوش مصنوعی و پیاده سازی یک الگوریتم برای حل EP بر پایه این نوع از الگوریتمهای از الگوریتمهای کلی در الگوریتمهای خاند که با بکارگیری روش های کلی در الگوریتمهای ژنتیک، موسوم به EP بپردازید.

در EP، هدف تعیین تعداد مشخصی از عملگر و عملوندهایی است که با قرارگیری این عناصر در جایگاههای متناظر در ساختار معادله، برابری طرفین معادله برقرار گردد. به طور مثال، با فرض داشتن مجموعه عملوندهای ورودی شامل اعداد [3, 4, 6, 7]، مجموعه عملگرهای قابل استفاده شامل عملگرهای جمع و باقی مانده، تعداد [3, 4, 6, 7] در ساختار معادله، و جواب نهایی [3, 4, 6, 7] در سمت راست معادله نهایی، یک پاسخ قابل ارائه برای این مسئله بصورت زیر می باشد:

$$6_1 + 2_3 + 3_5 = 7$$

در اینجا، شماره جایگاهها در ساختار معادله با اندیسهایی برای عناصر پر کننده نمایش داده شده است.

در این پروژه، انتظار میرود برنامه شما به ترتیب تعداد جایگاههای ساختار معادله اولیه، لیستی از اعداد مثبت طبیعی یک یا چند رقمی به عنوان مجموعه عملوندهای قابل استفاده، لیستی از عملگرهای قابل استفاده شامل عملگرهای جمع (+)، تفریق (-)، ضرب (*)، مود یا باقیمانده (%)، و در نهایت عدد سمت راست معادله مقصد را در ورودی دریافت کرده، و با استفاده از روش مذکور، در خروجی به ارائه یکی از پاسخهای مسئله EP حاصل بپردازد. لازم به ذکر است که می بایست بین هر دو عملوند دقیقا یک عملگر از لیست ارائه شده استفاده شود. دقت کنید عدد دسیمال سمت راست معادله حداکثر (*) رقم دارد. فرض کنید معادله حتماً جواب دارد.

در زیر یک نمونه ورودی و خروجی برای مسئله مذکور ارائه میگردد. لازم به ذکر است که برای دریافت ورودی در کد خود می توانید از تابع input دریافت کنید. همچنین می توانید متغیرها را در بدنه ی برنامه مقداردهی کنید.

ورودى:

```
21
1 2 3 4 5 6 7 8
+ - *
18019
```

خروجي:

4+7*8*8*8*5-8+7+3*8*4

پیادهسازی مسئله

بخش یک: مشخص کردن مفاهیم اولیه

در الگوریتمهای ژنتیک ابتدا باید یک تعریف برای ژن ارائه دهید و سپس با استفاده از آن، یک کروموزوم بسازید. هر کروموزوم مجموعهای از ژنها است و این مجموعه یا همان کروموزوم، یک راه پیشنهادی برای حل مسئله مورد نظر می باشد. توجه داشته باشید که در الگوریتمهای ژنتیک باید اکثر کارها را با استفاده از تصادفی کردن وقایع انجام دهید، چرا که اگر فضای حالت بزرگ باشد پیدا کردن شرطی که همهی محدودیتها را برقرار سازد بسیار دشوار است. به همین دلیل، تعریف کروموزوم ها اهمیت ویژه ای دارد و باید به گونه ای باشد که امکان اعمال تابع تناسب و توابع دیگر بر روی آن فراهم باشد.

بخش دو: تولید جمعیت اولیه

پس از تعریف و پیاده سازی کروموزوم ها، باید جمعیت اولیه ای از کروموزوم ها به صورت تصادفی بسازید. تعداد این جمعیت می تواند به عنوان یک پارامتر حل مسئله باشد و به انتخاب های شما بستگی دارد.

1 بخش سه: پیادهسازی و مشخص کردن تابع معیار سازگاری

بعد از تولید جمعیت اولیه، نیاز داریم تا تابع معیاری تعریف کنیم که بتواند برای شناسایی کروموزومهای برتر که شرایط و محدودیتهای مسئله را بهتر مدل می کنند استفاده شود. ابتدا یک تعریف مناسب برای این تابع معیار ارائه دهید، و سپس آن را برای این مسئله پیاده سازی کرده، و میزان سازگاری جمعیت خود را بدست آورید.

بخش چهار: پیاده سازی crossover و mutation و تولید جمعیت بعدی

حال برای اینکه به یک پاسخ از مسئله داده شده نزدیک شویم، نیاز است در هر نسل، جمعیت جدیدی از جمعیت نسل قبل آن تولید گردد. برای این کار، باید از روش های مذکور موسوم به crossover و mutation استفاده گردد، که در درس با آنها آشنا شده اید.

تابع crossover بر روی دو کروموزوم اعمال می شود، و آنها را ترکیب می کند تا به کروموزوم هایی از ترکیب آن دو که در حالت ایده آل بهترین ویژگی های دو ژن اولیه را دارند برسد. این ترکیب و نرخ ایجاد آن باید به عنوان پارامترهای مسئله در نظر گرفته شوند.

تابع mutation بر روی یک کروموزوم اعمال می شود، و آن را جهش و یا تغییر می دهد؛ به امید آن که بتواند به کروموزوم بهتری دست یابد. می توانید درصد معقولی از ژنهای برتر را نیز برای انتقال مستقیم به نسلهای آینده در نظر بگیرید.

بخش ينج: ايجاد الگوريتم ژنتيک روي مسئله

در آخر باید این توابع پیاده سازی شده را در یک الگوریتم استفاده کنید. توجه کنید که نیاز است هاییر پارامترهایی برای میزان randomness و نحوه نزدیک شدن به پاسخ نهایی خود داشته باشید که با تغییر آن ها به جواب بهتری برسید.

بخش شش: سوالات

- 1. جمعیت اولیهی بسیار کم یا بسیار زیاد چه مشکلاتی را به وجود می آورند؟
- 2. اگر تعداد جمعیت در هر دوره افزایش یابد، چه تاثیری روی دقت و سرعت الگوریتم می گذارد؟
- 3. تاثیر هر یک از عملیاتهای crossover و mutation را بیان و مقایسه کنید. آیا می توان فقط یکی از آنها را استفاده کرد ؟ چرا ؟
 - 4. به نظر شما چه راهکارهایی برای سریعتر به جواب رسیدن در این مسئلهی خاص وجود دارد؟
- 5. با وجود استفاده از این روشها، باز هم ممکن است که کروموزومها پس از چند مرحله دیگر تغییر نکنند. دلیل این اتفاق و مشکلاتی که به وجود می آورد را شرح دهید. برای حل آن چه پیشنهادی میدهید؟ (راه حلهای خود را امتحان کنید و بهترین آنها را روی پروژه خود پیاده سازی کنید.)
 - 6. چه راه حلی برای تمام شدن برنامه در صورتی که مسئله جواب نداشته باشد پیشنهاد می دهید؟

1

¹ Fitness Function